

RIJEČ UREDNIKA

Cijenjeni čitatelji i suradnici, u ovom vam svesku *Metodičkih ogleda*, posljednjem za 2013. godinu, o dvadesetoj obljetnici smrti Gaje Petrovića nudimo tematsku cjelinu s prilozima o tom našem velikom filozofu i profesoru na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Gost urednik je ovom prilikom ugledni kolega Lino Veljak koji je bio suradnik profesora Petrovića. Zahvaljujem mu na trudu oko uređenja ove tematske cjeline, ali i na ukupnom zalaganju u očuvanju sjećanja na život i djelo našeg zasluznog filozofa i profesora. Poseban dodatak tematskoj cjelini je nešto opsežniji tekst Gaje Petrovića.

Tekst prelazi okvire koje je uredništvo još u početku izlaženja *Metodičkih ogleda* utvrdilo za pojedine vrste priloga, no to je bilo u uvjetima kada je časopis izlazio u pisanom izdanju i broj stranica je bio ograničen. Sada to ograničenje, barem dok časopis izlazi samo u elektroničkom izdanju, više ne bi trebalo biti tako strogo, pa sam kao glavni i odgovorni urednik na odlasku odlučio odustati od njega. Jednako tako postupio sam i u prikazu knjige koji je znatno opsežniji od inače utvrđenog.

Dakle, kao što sam već natuknuo, ovo je moj oproštajni tekst kao glavnog i odgovornog urednika s čitateljima i suradnicima *Metodičkih ogleda*. Pri posljednjem reizboru odlučio sam da se po isteku manda ta više neću kandidirati za uredničku funkciju jer me u međuvremenu čekalo umirovljenje. Stoga sam već pri prijavi na natječaj za urednika predložio rekonstrukciju uredništva. Kolegica Ivana Zagorac koja mi je u prethodnim mandatima bila ogromna i nezamjenjiva pomoć, suradnica kakvu se samo poželjeti može, postala je izvršna urednica, a Bruno Ćurko tajnik časopisa, upravo zato da se izvješte u obavljanju uredničkih poslova. I zaista su bili izvrsni, te uz pomoć Mire Matijević koja je posljednje dvije godine u krajnje nepovoljnim uvjetima uspijevala osigurati sredstava za časopis, omogućili redovito izlaženje *Metodičkih ogleda*.

Nadao sam se, jer tada je financijsko stanje bilo znatno bolje, da će uredničku funkciju predati u nekim ljepšim okolnostima. No, ispalо je tako da već neko vrijeme časopis živi samo od entuzijazma i upornosti uredništva. I da nema tih mladih ljudi koji ne posustaju, ja bih već

odustao. Ali oni ne odustaju i zato vjerujem da će časopis s njima opstati sve dok to uopće bude moguće. Ivani Zagorac, Brunu Ćurku i Miri Matijević posebno zahvaljujem na pomoći, a onda i cijelom uredništvu na izvrsnoj suradnji u ogromnom poslu koji smo obavili u ovom sastavu. U posljednjih trinaest godina časopis je redovito izlazio neovisno o materijalnim sredstvima. I to nije mala stvar u okolnostima u kojima su se mnogi časopisi ugasili.

Sve to vrijeme vi ste dragi čitatelji i suradnici bili uz nas i ja vam na tome toplo zahvaljujem, a novoj uredničkoj ekipi i *Metodičkim ogledima* želim da izdrže do nekih za izdavaštvo boljih vremena, pa da uskoro proslavimo 40., jubilarni, broj časopisa, a onda i 25 godina od objavljenja prvog sveska 1990.

Srdačno,

Milan Polić